

Sygn. akt VI U 71/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 kwietnia 2016 r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi-Północ w W. VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Dorota Michalska
Protokolant:	Łukasz Michaluk

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 21 kwietnia 2016 r. w W.

sprawy z odwołania G. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych I Oddziałowi w W.

o zwrot świadczenia rehabilitacyjnego

na skutek odwołania G. K.

od decyzji z dnia 24 listopada 2015 nr znak:(...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że:

- przyznaje odwołującej się prawo do świadczenia rehabilitacyjnego za okres od 19 sierpnia 2015 roku do dnia 1 października 2015 roku;
- zwalnia odwołującą się z obowiązku zwrotu pobranego świadczenia rehabilitacyjnego za okres od 19 sierpnia 2015 roku do dnia 1 października 2015 roku.

Sygn. akt: VI U 71/16

UZASADNIENIE

Odwołująca się G. K. wniosła odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w W. z dnia 24 listopada 2015 r., znak (...) zobowiązującej ją do zwrotu pobranego świadczenia rehabilitacyjnego (odwołanie k.1).

W uzasadnieniu wskazała, że w trakcie pobierania świadczenia rehabilitacyjnego informowała organ rentowy najpierw, że ubiega się o rentę, a następnie że złożyła wniosek emerytalny. Podniosła, że nigdy nie było jej zamiarem pobieranie dwóch świadczeń jednocześnie lub wprowadzanie organu rentowego w błąd, dlatego kilkakrotnie konsultowała swoją sytuację zarówno w ZUS jak i u pracodawcy. Zarówno pouczenia zawarte w decyzji o przyznaniu świadczenia rehabilitacyjnego jak i informacje udzielane przez pracowników ZUS były dla niej niezrozumiałe (odwołanie k. 1-2v).

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w W. wniósł o oddalenie odwołania (odpowiedź na odwołanie k.15).

W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że odwołująca się pobierając świadczenie rehabilitacyjne w okresie od dnia 19 sierpnia 2015 r. do 1 października 2015 r. miała również prawo do emerytury. Pozwany wskazał, że wobec powyższego odwołującej się jako osobie uprawnionej do emerytury nie przysługuje świadczenie rehabilitacyjne, a pobrane nienależnie świadczenie winno zostać zwrócone (odpowiedź na odwołanie k. 15-15v).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Odwołująca się G. K. od 7 kwietnia 2006 r. była zatrudniona w Szpitalu (...) im ks J. P. z siedzibą w W.. W okresie od 7 października 2014 r. do 1 październik 2015r. pobierała świadczenie rehabilitacyjne, przyznane w oparciu o cztery kolejno następujące po sobie decyzje z dnia 11 września 2014 r., 3 marca 2015 r. i 10 czerwca 2015 r. (decyzje z dnia 11 września 2014 r., 3 marca 2015 r. i 10 czerwca 2015 r. – akta rentowe; świadectwo pracy k. 13).

Każdorazowo odwołująca się składała oświadczenia do celów świadczenia rehabilitacyjnego, by je uzyskać. W dacie składania każdego z oświadczeń odwołująca się nie miała ustalonego prawa do emerytury. W ostatnim z oświadczeń wskazała, że w dniu 4 lutego 2015 r. zgłosiła wniosek o przyznanie renty z tytułu niezdolności do pracy (oświadczenie k. 5, zeznania odwołującej się k. 32 e – protokół (...)(...)

Z uwagi na zbliżający się termin nabycia prawa do emerytury odwołująca się zasięgnęła informacji w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych w N. Pracownicy organu rentowego doradzili jej by zaczęła starania o emeryturę na 6 tygodni przed przewidywanym terminem jej pobierania, tj. po rozwiązaniu umowy o pracę. W tej sytuacji, zgodnie ze wskazówkami, w dniu 30 lipca 2015 r. , złożyła wniosek emerytalny ZUS Rp 1E. We wniosku zaznaczyła, że pobiera świadczenie rehabilitacyjne. Przy składaniu wniosku poinformowała ponownie pracownicę organu rentowego, że pobiera świadczenie. Odwołująca się zasięgała osobiście informacji nie tylko w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych w N., ale i u pracodawcy. Pytała co robić dalej, a kadrowa pouczyła ją że nie musi iść do pracy, że może iść na emeryturę ale nie musi (wniosek k. 6; zeznania świadka M. K. k.31 e – protokół (...) (...) i odwołującej się k. 32 e – protokół (...)(...)

Decyzją z dnia 3 września 2015 r. znak (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. przyznał odwołującej się od dnia 19 sierpnia 2015 r. prawo do emerytury jednocześnie informując, że ulega ona zawieszeniu z uwagi na kontynuację zatrudnienia oraz że rozpoczęcie wypłaty nastąpi dopiero po rozwiązaniu umowy z pracodawcą, przedłożeniu świadectwa pracy lub stosowanego zaświadczenia i złożeniu wniosku o podjęcie wypłaty emerytury (decyzja z dnia 3 września 2015 r. – akta rentowe).

W dniu 26 sierpnia 2015 r. odwołująca się złożyła podanie o rozwiązanie umowy o pracę z dniem 2 października 2015 r. w związku z przejściem na emeryturę. Poinformowała jednocześnie, że złożyła wniosek w ZUS o emeryturę Z dniem 2 października 2015 r. odwołująca się rozwiązała stosunek pracy za wypowiedzeniem w związku z przejściem na emeryturę, którą zacznie pobierać po rozwiązaniu stosunku pracy. Umowa o pracę została rozwiązana z dniem 2 października 2015 r. W tym też dniu przedłożyła pracodawcy decyzję o przyznaniu emerytury od dnia 19 sierpnia 2015 r. z informacją o zawieszeniu jej wypłaty (pismo z dnia 29 października 2015 r. – akta osobowe; zeznania odwołującej się k. 32 e – protokół (...)(...)

Odwołująca się pobierała świadczenie rehabilitacyjnego do końca okresu zasiłkowego. Nie pobierała dwóch świadczeń równoległe. Pieniądze z tytułu emerytury pobrała dopiero w dniu 20 października 2015 r. (zeznania odwołującej się k. 32 e – protokół (...)(...)

Decyzją z dnia 24 listopada 2015 r. znak (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w W. odmówił odwołującej się prawa do świadczenia rehabilitacyjnego za okres od dnia 19 sierpnia 2015 r. do dnia 1 października 2015 r. i zobowiązał ją do zwrotu nienależnie pobranego świadczenia rehabilitacyjnego z funduszu chorobowego za okres od dnia 19 sierpnia 2015 r. do dnia 1 października 2015 r. w kwocie 3.025,44 zł brutto. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że świadczenie rehabilitacyjne nie przysługuje osobie uprawnionej do emerytury lub renty z tytułu niezdolności do pracy, zasiłku dla bezrobotnych, zasiłku przedemerytalnego lub świadczenia przedemerytalnego oraz do urlopu dla

poratowania zdrowia udzielonego na podstawie odrębnych przepisów (decyzja z dnia 24 listopada 2015 r. – akta rentowe).

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie materiału dowodnego zgromadzonego w aktach niniejszej sprawy, aktach rentowych, na podstawie zeznań świadka M. K. k.31 e – protokół (...) (...) i odwołującej się k. 32 e – protokół (...)(...)

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka i odwołującej się bowiem były one wzajemnie zbieżne oraz korespondowały z dokumentami znajdującymi się zarówno w aktach sprawy jak i w aktach rentowych.

Sąd zważył co następuje:

Odwołanie jako uzasadnione zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 18 ust 1 i 2 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz.U.2016.372 j.t.) świadczenie rehabilitacyjne przysługuje ubezpieczonemu, który po wyczerpaniu zasiłku chorobowego jest nadal niezdolny do pracy, a dalsze leczenie lub rehabilitacja lecznicza rokuje odzyskanie zdolności do pracy. Świadczenie rehabilitacyjne przysługuje przez okres niezbędny do przywrócenia zdolności do pracy, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy.

Zgodnie z art. 18 ust 7 w/w ustawy świadczenie rehabilitacyjne nie przysługuje osobie uprawnionej do emerytury lub renty z tytułu niezdolności do pracy, zasiłku dla bezrobotnych, zasiłku przedemerytalnego, świadczenia przedemerytalnego, nauczycielskiego świadczenia kompensacyjnego oraz do urlopu dla poratowania zdrowia, udzielonego na podstawie odrębnych przepisów.

Zgodnie z art. 66 ust 2 jeżeli świadczenie zostało pobrane nienależnie z winy ubezpieczonego lub wskutek okoliczności, o których mowa w art. 15-17 i art. 59 ust. 6 i 7 (ustawy) wypłacone kwoty podlegają potrąceniu z należnych ubezpieczonemu zasiłków bieżących oraz z innych świadczeń z ubezpieczeń społecznych lub ściągnięciu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

W myśl natomiast art. 84 ust 1 i 2 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U.2015.121 j.t.) osoba, która pobrała nienależne świadczenie z ubezpieczeń społecznych, jest obowiązana do jego zwrotu wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie, w wysokości i na zasadach określonych przepisami prawa cywilnego, z uwzględnieniem ust. 11. Za kwoty nienależnie pobranych świadczeń uważa się:

- 1) świadczenia wypłacone mimo zaistnienia okoliczności powodujących ustanie prawa do świadczeń albo wstrzymanie ich wypłaty w całości lub w części, jeżeli osoba pobierająca świadczenie była pouczona o braku prawa do ich pobierania;
- 2) świadczenia przyznane lub wypłacone na podstawie nieprawdziwych zeznań lub fałszywych dokumentów albo w innych przypadkach świadomego wprowadzania w błąd organu wypłacającego świadczenia przez osobę pobierającą świadczenia.

Po przeprowadzeniu postępowania dowodowego w sprawie i po analizie stanu prawnego którego dotyczyła sprawa, a mianowicie powołanych powyżej przepisów, na które to powołał się organ rentowy przy odmowie prawa do świadczenia rehabilitacyjnego za sporny okres jak i zobowiązaniu do zwrotu nienależnie pobranych świadczeń Sąd uznał, że odwołanie jest w pełni zasadne. W ocenie Sądu przeprowadzone postępowanie dowodowe nie daje podstaw do stwierdzenia, że odwołująca się świadomie wprowadziła organ rentowy w błąd. Wręcz przeciwnie dokonała szczególnej staranności udając się kilkakrotnie do pracodawcy jak i do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, wyjaśniając i pytając jak ma postąpić w przypadku zbiegających się dwóch świadczeń, kiedy złożyć wniosek o emeryturę. Informowała ustnie i pisemnie najpierw, że złożyła wniosek o rentę później o emeryturę. W niniejszej sprawie zbieg zdarzeń i reakcje pracowników świadczą raczej, że to odwołująca się mogła zostać wprowadzona w błąd niż organ rentowy.

Sąd zważył, że nie zachodzi sytuacja by odwołująca się świadomie działała chcąc wyłudzić świadczenie z ubezpieczenia społecznego. Przeciwnie miała miejsce sytuacja gdzie brak jest prawidłowych pouczeń organu rentowego, brak prawidłowego rozpoznania sprawy gdy mamy do czynienia z konfliktem dwóch świadczeń jak i przede wszystkim sytuacja, że odwołująca się faktycznie nie pobierała dwóch świadczeń skoro prawo do emerytury zostało zawieszona i pierwszą wypłatę otrzymała dopiero z końcem października 2015 r.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał, że nie zaszyły przesłanki wprowadzenia w błąd i oraz że za ten okres odwołująca się nie ma obowiązku zwrotu świadczenia i na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji.